

புதிய அவையம் PUTHIYA AVAIYAM

A Peer-reviewed Journal & Bilingual Journal for Arts and Humanities

Vol:07, Issue: 03 கட்டுரை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது: நவம்பர், 2023 - வெளியிடப்பட்டது: டிசம்பர், 2023

SACRED HEART RESEARCH PUBLICATIONS
December 2023
ISSN: 2456-821X

புறநானூற்றில் பெண்களின் வீரமும் பண்பாடும்

செல்வி. நா. சரண்யா

உதவிப்பேராசிரியர்,

தமிழ்த்துறை,

கே. எஸ். ரங்கசாமி கலைமன்றம் அறிவியல்கல்லூரி

(தன்னாட்சி), திருச்செங்கோடு - 637215.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

சங்க கால பெண் சமூகம் ஆண்மகனைப் பெறுவதைவிட அவனை வீரம்மிக்க சான்றோனாக்குவதில் முக்கியத்துவம் காட்டியது. தன்புதல் வனைக்கருவிலேயே சுமந்து பெற்று வீர உணர்வை ஊட்டி, நாட்டிற்கு அனுப்பும் பெண்கள் அனைவரும் வீராங்கனைகளே. அவ்வகையில் பெற்ற மகளின் மரணத்தில் கூட வீரத்தை முன்னிலைப்படுத்திய பண்பாட்டை புறநானூறு எடுத்தியம்புகின்றது.

முன்னுரை

சங்ககாலச் சமூகம் ஒரு போர்ச்ச மூகம்: அதன் ஒட்டுமொத்த இயக்கமும் போரைமையப்படுத்தியே இருந்தது என்பதைப் பல்வேறு ஆய்வுகள் மூலம் ஏற்கனவே நிறுவியுள்ளன. உதாரணமாக புறநானூறு 76 “ஒருவனை ஒருவன் அடுதலும் தொலைதலும் புகுவது அன்று: இவ் உலகத்து இயற்கை” என்று அடித்துச்சொல்கிறது. அதாவது ஒருவனை ஒருவன் அழித்தலும் ஒருவனிடம் ஒருவன் தோற்பதும் புதியது அன்று: அது இவ்வுலகத்து இயற்கை என்கிறது. இப்படி பல சான்றுகள் புற கவிதைகளில் மேலே கூறியவாறு ஏராளமாக உள்ளன என்றாலும் கவிபொன் முடியின் இந்தக் கவிதை முதன்மையான ஆதாரம் எனச் சொல்லும் விதமாக அமைந்துள்ளதைய வரும் மறுக்க இயலாது. “வாளைக்கையில் ஏந்தி போர்க்களத்தில் இருந்து வெற்றியுடன் மீள்வது ஆண்மகளின்கடமை” என்கிறது!

ஈன்றுபுறந்தருதல்என்தலைக்கடனே:

சான்றோன்ஆக்குதல்தந்தைக்குக்கடனே:

வேல்வடித்துக்கொடுத்தல்கொல்லற்குக்கடனே:

நன்னடைநல்கல்வேந்தற்குக்கடனே:

ஒளிறுவாள்அருஞ்சமம்முருக்கிக்

களிறுஎறிந்துபெயர்தல்காளைக்குக்கடனே:

எனமுடியும்(புறம்312) புகழ் பெற்ற அந்தக்கவிதை ஆண்மகனைப் பெறுவதில் சங்ககாலச்

சமூகத்துக்கிருந்த மகிழ்ச்சியையும் அதைவிட அவனை சான்றோன் ஆக்குதலில் இருந்த

இரட்டிப்பு மகிழ்ச்சியையும் நாம் இங்கு காண்கிறோம். சங்ககாலத்தில் சான்றோன் என்பதற்கு

வீரன் என்ற பொருளே பொதுவாக இருந்தது.

ஒரு நாள் மறக்குடியில் மணம்புரிந்த பெண்பாற் புலவராகிய காவற்பெண்டு அல்லது காதற்பெண்டு என்பவரின் இல்லத்திற்கு வந்த ஒருவர் அவரின் சிறிய வீட்டின் ஒரு தூணைப்பிடித்துக் கொண்டு அவர் மகன் எங்கு உள்ள என்று கேட்டார். அதற்குகாவற்பெண்டு “உன்மகன்எங்கேஉள்ளான்” என்றுநீஎன்னைக்கேட்கிறாய். இதோ என் வயிற்றைப்பார் என தன் வயிற்றைக்காட்டி அவனைப் பெற்ற வயிறுஇது. புலி இருந்து சென்றகு கை இது. என் மகனுக்கும் எனக்கும் உள்ள தொடர்பு புலிக்கும் குகைக்கும் உள்ள தொடர்பைப்போன்றது. அவன் இப்போது தன்னாட்டுக்காகப்போர்க்களத்தில் இருப்பான். அங்கு சென்று பார்என்றாள்;. இதோ அந்த வீரத்தாயின் பாடல்.

“சிறுநீர்நற்றூண்பற்றி, நின்மகன்
யாண்டுஉளன்ஆயினும்அறியேன்; ஒரும்
புலிசேர்ந்துபோகியகல்அளைபோல,
ஈன்றவயிறோஇதுவே

தோன்றுவன்மாதோபோர்க்களத்தானே”

(புறம் 86)

பழந்தமிழ் மறத்தி ஒருத்தி நாட்டைக் காக்கதந்தையைப் போர்களத்திற்கு அனுப்பினாள். அவன் வீரச்சாவடைந்தான். நேற்று கணவனைக்களத்திற்கு அனுப்பினாள். அவனும் களம்பட்டான்;. ஆனாலும் அவள் கலங்கவில்லை. இன்றும் போர்ப்பறை கேட்டுத்தனது மகனை ஒரே மகனை இளம்பிள்ளையை அழைத்துக்கையில் வேலைக் கொடுத்துக்களத்திற்கு அனுப்பினாள் என ஓக்கூர்மா சாத்தியார் என்ற பெண்பாற்புலவர் மறத்தி ஒருத்தியின் மாண்பினை படம் பிடித்துக்காட்டுகிறார்.

“கெடுகசிந்தைகடிதுஇவள்துணிவே
மூதின்மகளிர்ஆதல்தகுமே
மேல்நாள்உற்றசெருவிற்குஇவள்தன்னை
யானைஎறிந்துகளத்துஒழிந்தன்னே
நெருநல்உற்றசெருவிற்குஇவள்கொழுநன்
பெருநிரைவிலக்கிஆண்டுப்பட்டனளே
இன்றும்செருப்பறைகேட்டுவிருப்புற்றுமயங்கி
வேல்கைக்கொடுத்துவெளிதுவிரித்துஉடிஇப
பாறுமயிர்க்குடுமிஎண்ணெய்நீவி
ஒருமகன்அல்லதுஇல்லோள்
செருமுகநோக்கிச்செல்களவிடுமே” (புறம் : 279)

களத்தில் உன்மகன் புறமுது கிட்டான் என்று சிலர் சொல்லைக் கேட்ட பழந்தமிழ்மறக்குடி முதியவள் ஒருத்தி செவியில் விழுந்த சொல்லால் சீற்றம் கொண்டாள். புறங்காட்டினான் மகன் என்பது உண்மையானால் அவனுக்குப் பாலூட்டிய மார்பினை அறுப்பேன் எனச்சூருரைத்தாள். கையில் வாளெடுத்தாள். களம் நோக்கிக் கடுகினாள். வடுப்பட்டு வீழ்ந்து கிடந்த பிணங்களை வாளாற்புரட்டிப்பார்த்தாள். மகனைப்பிணமாகக்கண்டாள். அழுகைபொங்கியது. ஆயினும்சிலர்; சொன்னதுபோல்அல்லாமல்மகன்மார்பில்விழுப்புண்பட்டுமாண்டான்என்பதுகண்டுஉவகை கொண்டாள். அவனைஈன்றஞான்றினும்பெரிதுஉவந்தனள். இப்படிபழந்தமிழ்முதியவள்ஒருத்தியி ன்மறப்பண்பைக்காக்கைப்பாடினியார்எடுத்துக்காட்டுகிறார்.

நரம்புஎழுந்துஉலறியநிரம்பாமென்தோள்
முளரிமருங்கின்முதியோள்சிறுவன்
புடைஅழிந்துமாறினன்என்றுபலர்கூற
மண்டுஅமர்க்குஉடைந்தனன்ஆயின்உண்டஎன்
முலைஅறுத்திடுவென்யான்எனச்சினைஇக்
கொண்டவாள்அடுபடுபிணம்பெயராச்
செங்களம்துழுவோள்சிதைந்துவேறாகிய
படுமகன்கிடக்கைகாணாஉ
ஈன்றஞான்றினும்பெரிதுஉவந்தனளே
(புறநானூறு 278)

அவள் நரம்புகள் புடைத்தெழுந்து காய்ந்து வறண்டு போன தோலை உடைய முதுமகள். தாமரைமலரின் இதழ்களைப்போல் எழும்புகள் தெரியும் இடையை உடையவள். மறக்குடி மூதில்வீரத்தாய். போருக்குச் சென்றதன் மகன் படையைக்கண்டு பயந்து திரும்பிவிட்டான் என்று பலர் கூறக்கேட்டு அப்படிப் போரைக்கண்டு மனம் உடைந்து திரும்பியிருப்பான் என்றால் அவன் பாலுண்ட என் முலையை அறுத்தெறிவேன் என்று சினத்துடன் கூறிக்கொண்டு போர்களம் சென்று வாளால் பிணங்களைப்புரட்டு கையில் தன் மகன் வாளால் மார்பில் வெட்டப்பட்டுக் கிடப்பதைக்கண்டதும் மகிழ்ந்தாள். அவனைப் பெற்றபோது அடைந்த மகிழ்ச்சியைக்காட்டிலும் விழுப்புண்பட்டு மாண்டதைக்கண்டு பெரிதும் மகிழ்ந்தாள்.

பூங்கண் உத்திரையார்தாயின் வீர உணர்வையும் தாய்மையின் பெருமையையும் ஒருங்கே தம் பாடலில் வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்.

பெண் எப்பொழுது முழுமை அடைகிறாள்; மகவை பெறும் பொழுதல்ல அம்மகவை பிறர் போற்றும்படியான செயலைச்செய்யும் போதுதான் என்னும் கூற்றைக்கீழ்க்காணும் அடிகள் உணர்த்துகின்றன.

மீன் உண் கொக்கின் காவிஅன்ன
வால்நரைக்கூந்தல்முதியோள்சிறுவன்
களிறுஎறிந்துபட்டனன்என்னும்உவகை (புறம் : 277)
தன்மகன்இறந்தசெய்திகேட்டஅகவைமுதிர்ந்ததாய்அடைந்தமகிழ்ச்சிஅவனைப்பெற்றபோதுஅ
வளடைந்தமகிழ்ச்சிக்கும்மேலானதே.

முடிவுரை

வீரம் என்பது பொதுமை எனினும் அது பெரும்பாலும் ஆண்மகனுக்கு உரித்தான ஒன்றாகச் சிறப்பித்துக்கூறப்படுகிறது. ஆண்மக்களை விட உள்ளத்தில் துணிவுமிக்கவர்களாக சங்ககாலப் பெண்கள் இருந்தமையை எடுத்துரைக்கும் முகமாக அமைந்த பாடலடிகளில் பெண்ணின் வீரத்தைப் பெண்பாற்புலவர்களே அதிகம் வெளிப்படுத்தியிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பார்வைநூல்கள்

1. புறநானூறுதெளிவுரை - புலியூர்கேசிகன்உரை
2. தமிழர்நாகரீகமும்பண்பாடும் - அ.தட்சணாமூர்த்தி
3. தமிழ்இலக்கியவரலாறு - தமிழண்ணல்
